

TELEGRAFULU ROMANU.

Nr. 101. ANULU XV.

Telegrafulu ese de done ori pe septe-
mana: joi'a si Duminec'a. — Prenume-
ratiunea se face in Sabiu la espeditur'a
foiei pe afara la c. r. poste, cu bani
gat'a prin scrisori francate, adresate
catra espeditura. Pretiulu prenumerati-
nei pentru Sabiu este pe anu 7. fl. v. a.
ear pe o jumetate de anu 3. fl. 50. Pen-
tru celelaltepartii ale Transilvaniei si pen-

tru provinciele din Monarchia pe unu anu
8 fl. era pe o jumetate de anu 4 fl. v. a.
Pentru princ. si tiori straine pe anu 12
pe 1/2 anu. 6 fl. v. a.

Inseratele se platescu pentru
intea ora cu 7. cr. sirulu, pentru
a dou'a ora cu 5 1/2 cr. si pentru a
treia repetire cu 3 1/2 cr. v. a.

Sabiu, in 17/29 Decembre 1867.

Invitare de prenumeratiune

la

„Telegrafulu Romanu“.

Apropiandu-se capetulu anului 1867, se des-
chide prin acest'a prenumeratiune noue la acesta foia.

„Telegrafulu Romanu“, va esi ca si pana ac-
cum de doue ori pe septemana Joi'a si Duminec'a.
— Pretiulu abonamentului e:

Pentru Sabiu pe anu 7 fl., pe 1/2
de anu 3 fl. 50 xr., pe 1/4 anu 1 75 xr. v. a.

Pentru Trannia si Monarchia
austriaca pe anu 8 fl. pe 1/2 anu 4 fl., pe
1/4 anu 2 fl. v. a.

Pentru Principatele rom. unite
si strainatate, pe anu 12 fl., pe 1/2 anu
6 fl. pe 1/4 3 fl. v. a.

DD. abonanti sunt rugati a nu 'ntardia cu
tramitarea prenumeratiunilor.

Adresele ne rogamu a se scrie curatu,
si epistolele de prenumeratiuni a ni
se tramite francate — adresandu-le deadreptulu la

Editur'a „Telegrafului Romanu“ in Sabiu.

Descoperiri politice.

In dilele nostre e greu a separa afacerile unui
poporu, fia acel'a catu de micu, ca sa nu atinga a-
cele interesele lumei mai mari si viceversa, lumea
cea mare respandesce la totu pasulu vibratiuni pana
in anghiulu celu mai indepartatu alu lumei.

De ani incoce diplomati'a cea mare ori-ce
calculi si face, unu feliu de atentione arata si po-
poreloru celoru mici din orientu, ba putemu sa di-
cemo ca suntu momente in cari tota atentionea li
se atrage asupr'a acestoru popore.

Cu altu privilegiu amu vediatu cum se plan-
fiesce in unele cercuri despre o confederatiune du-
naréna, unde in ultimele ratiuni nu suntu tre-
coli si romanu cu vederea. Cari suntu insa
cugetele unoru planuitori iera amu putulu vedé.
Ei! opiniunile suntu libere, ele sbora in susu si in
josu, crucisiu si curmedisiu in capetele omeniloru.
Cine va puté oprí o fantasia viua de a-si ilusiuna,
palate de cristale si diamante si alte petri scumpe
pe munti de aur?

Cu ocaziunea acest'a punemu, dealtmintrea
unu lucru vechiu, inaintea cetitoriloru, atingatoriu de
romani in specie, dara totu deodata o ilustratiune
la intentiunea diplomatiei séu a unei parti din tren-
s'a. Eata ce dice „N. Fr. Pr.“ in o corespundintia
din Londonu intitulata Politic'a viitoria a
romaniloru (Albina nr. 133).

„Reportatoriulu din Bucuresci a dinariulu „Ti-
mes“ ni da se precepemu cumca ministeriulu lui
Brateanu, care tocm'a a indeplinitu disolverea came-
rei, va fi sustinutu de Domnulu Carolu cu ori ce
pretiu, pentru ca si scie dejá rol'a sa de a rostulu
(fora de carte) in stráformarele mari ce se pregá-
tescu in orientu. Dupa primele relatiuni ale tene-
rului statu romanu catra curtea Tuilerieloru urmara
legaturile cu Berlinulu, cari condusera la suirea
principelui de Hohenzollern pe tronulu principate-
loru unite. Astadi influinti'a rusésca e in precum-
panire. Cu ajutoriulu acesteia — adeca in contra-
dicerea tuturoru traditiuniloru de pana acumu —
spéra parti'a natiunala romana a-si pune in lucra-
re cunoscut'a ei dorintia de a se estinde „pana la
Tisa“. Deci e vorba de esplodarea sistemii statu-
lui ungurescu. Intr'acest'a anesisionistii din Buc-
uresci mergu mana in mana cu politic'a moscovita.

„Se intielege ca fara de temei s'a pusu
la Dunarea de jos unu principe din cas'a regelui de
Prusia, Bismark, la intreprinderile sale in contra
Austriei, a voitu ca pentru casulu estremu se aiba
unu aliatu chiaru in provinciele dunarene. Politic'a
rusésca, care privia cu ochi chiorisi la cerbicosulu
elementu magiaru, afla ca-i vine la socotela daca o
nationalitate contraria celei magiare va sparge sta-
vila carpatina. Pre unde se face odata gaura, potu
intra si altii. Unu statu romanu estinsu pre cont'a
Ungariei ar fi dora premergatoriulu estinderei ru-
sesci pana in inim'a teritoriulu tieriloru impreuna-
te sub coron'a lui Stefanu. Daca faim'a e adeve-
rata, apoi catra acest'a in momentul de fatia se
incerca o casatoria a Domnului Carolu cu o prin-
cipésa rusésca, — in tocm'a precum regele Geor-
giu din Grecia, care de la nordu departe fu mu-
tatu la Aten'a, prin ce totodata se imputinara per-
sonele — si altmintre putine la numeru — ce
stau intre successiunea daneza si pretensiunile ru-
sesci.

„Romani'a pana la Tisa“ e o devisa pronun-
ciata nainte de ast'a cu 15 ani de catra unu frate
alui Brateanu intr'o scrisore publica in contra un-
gurului Iranyi la Paris. De la massim'a: „Roma-
ni'a pana la Tisa“ nu vre se lasa nemica acesta
partia, carea i-e totu atat'a daca se va alia cu
Ludovicu Napoleonu, cu contele Bismark séu cu
Tiarulu Rusiei. DD. Brateanu si consoci in adeveru
au trecut prin mari schimbári in observarea po-
liticii ginteii loro. Ministrulu de astadi alu Domnu-
lui Carolu a fostu odata conlucratoriulu lui Mazzi-
ni, Ledru-Rollin si a altoru capi democratici in
„comitetulu centrale alu revolutiunii europene“ ce
resiedé la Londra. Prochiamatiunile ce le eda a-
tunci acestu comitetu, au fostu subscribe si de d.
Brateanu.

„Pentru asemene politica in orientu s'ar rece-
re d. e. in Ungaria a despárti diferitele „natiunali-
tati“ nu numai dupa districte, ci si dupa teritoriele
orasielor, si in lantrulu orasielor dupa cortele.
Tocm'a multimea nationalitatiloru si limbelor inde-
getéza acolo necesitate unirei déca nu voru se ca-
da du totii in caos. Se intielege ca intieptiunea
nu gasesce resunetu in urechile ultraistiloru ane-
sionisti romani. Ei nu se multiamu cu a domni in
principatele dunarene, unde este inca multu de lu-
cratu pana la contopire. Ei voru se ajute a deri-
ma Ungaria care e un'a din stavilele cele mai bune
anti-rusesci, — si acest'a o facu chiaru cu periculu
d'a se ucide insisi la caderea vechiulu edificiu de
statu.“

Nu ne vomu demite in combateri, cáci suspi-
cunári asupr'a romaniloru a fostu si voru mai fi
inca tempu indelungatu, precum si asupr'a altoru
popore cari au sörtea inferiöra de a nu forma o pu-
tere mare si impunátore in afara. Totu ce vomu
face e ca spre a intielege ce insemnéza asemenea
sgomote, vomu reproduce vre-o câte-va síre din
o foitia mica ce aparú nu demultu la Bucuresci sub
numele: „Tunetulu orientului.“ Eata ce dice acea
foia:

„Este cunoscutu si constatatu ca tote puterile
— avendu in fatia loro morbosulu corpu alu Tur-
ciei, si nutrindu fia-care postu de a luá preponde-
ranti'a in oriente, un'a asupr'a celei-lalte — i-si
au politic'a loro de precautiune; si de aci si di-
versele partite prin tote poporele manusulu Da-
nubiu, fertilelu Balcanu si intinsulu Archipelagu.
Altii tinu de politic'a Franciei, altii da a Angliei,
a Rusiei, a Ausriei etc. si forte putni de politic'a
loru proprie natiunale, cáci acea politica este intu-
necata si mai delaturata de propagandele acestoru
politice, si nu numai atatu, dara bietele popore suntu
orbite, incatu mai nu mai cunoscú care din aceste
politice este lui favorabile!“

Mai la vale continua:

„Fia-care din puteri si-a alesu poporulu seu,
prin care sa-si faca influinti'a si forti'a in oriente.
Asia Franci'a si Itali'a si-a alesu pre romani si pre
albanezi, pre cei de unu sange cu densele, Rus-
si'a pre slavi. Cele-lalte puteri neavendu elemente,
unele se silescu a face colonie in aceste provincie
spre a se fortifica, de aci zorulu celu mare din a-
nii trecuti de a se face colonie germane. Altu prin
beneficie aparente sa silescu a-si atrage pre vre-
unulu din aceste popore: Asia, Angli'a si-a in-
tinsu influinti'a sea in poporulu grecu, insa, si-a
basato asupr'a poporului magiaru, prin care voiesce
a controla politic'a Franciei si pre a Rusiei.“

Din aceste vedemu isvorulu celoru din Press'a
libera si din Times. Putemu insa si noi si altii tra-
ge acea invetiatura folositoare, ca pana candu poporele
din orientu se voru lasa a fi folosite de diplomatia
voru fi neintruptu sumtiate si suspiciunáte, pen-
tru ca sa fia folosite unulu contr'a celui-laltu.

Poporele Europei s'au emancipatu de multe
prejudetie. Ele voru ejiunge si la cunoscerea in-
teresului celu mare de a inainta buna starea ome-
nimei. Spre ajungerea acestui scopu insa nu tre-
buie sa se persecute unele pre altele, ci sa se sprin-
gésca. Ce atinge in specie referintiele romanu-
loru si ale magiariloru, evulu media ne da lectiu-
nea cea mai reala si ne arata ca magiarii singuri
au trebuitu sa fia supusi.

Eveneminte politice.

Sabiu 16 Decembre.

„Presse“ adusesse o scire ca regimentele din
Galiti'a au sa se completeze. Catu e de sim-
pla acesta scire, a facutu sensatione mare si puse
in fatia cu sgomotele cele multe despre immultirea
trupelor rusesci in Poloni'a rusésca, duce pre omu
pre lesne la cugetulu ca trebuie sa fla ce-va dupa
pregatirile aceste imprumutate. „Pester Lloyd“ a
luatu sarcin'a asuprasi a calma aceste sciri cu a-
ceea: ca dela lusrea unoru mesuri de precautiune
pana la unu conflictu, eo cale buna. Per-
suadéza Austriei cu tote aceste a nu dá ans'a cea
mai mica la vre-unu pretestu, ci a ascepta ca sa
véda, ca cutezá-va Rusi'a in fati'a Europei, fara de
nici unu motivu si fara de aparinti'a unui motivu,
sa vina preste noi, cu scopu de a ne spoia. „Apari-
nti'a acest'a sa nu i se dea a mana Rusiei, ci
Austri'a sa ascepte in linisce.“

Fiindu vorb'a despre Rusi'a sa nu trecemu
preste unu actu, carele s'a fostu comunicatu Portiei
in privinti'a poporeloru din orientu. Actulu dateza
din 18 octombre anulu acest'a si este tramisu de
Gorciacofu ambasadorulu rusescu din Constantino-
pole spre ala impartasi cu Porta otomana. In nota
cu care merge acestu actu se acusa Porta de indol-
entia, ca nu vrea sa faca nimica pentru crestine
din orientu si sa dice, ca cu putine modificatiuni
asemenea dechiaratiune a primitu Port'a si din Pa-
risu, Berlinu si Florenti'a. Eata actulu:

DECLARATIUNE.

Dela inceputulu regretabileloru eveneminte in-
template in insul'a Cret'a marele puteri s'au mis-
catu de o stare de lucruri, care, nu numai lovia
sentimentele loro de umanitate, dara ale caroru re-
sunete printre populatiunile crestine ale Turciei pu-
tea pune in primejdia repausulu Orientului si inte-
resele pácei generale.

Mai multe dintre ele s'au concertatu ca sa re-
comande Portiei de a oprí curgerea sangelui si de
a cautá in unire cu ele o socia la acestu deplora-
bile conflictu print'o leala ancheta asupr'a plange-
rilor si dorintieloru Candiiloru.

In adestare, ele au insistat ca sa subtraga calitatiloru resbelului familiile insurgentiloru.

Gvernulu otomanu n'a pus obstaculu materiale la acesta opera de umanitate, dara a opusu consiliiloru, esortatiiloru, cereriloru, staruitoru si repete ale cabinetelor o putere de inertia pre care nimic'a nu a putut'o clatina.

Actulu de amnestia prin care s'offeritu de a suspende ostilitatile nu presinta nici un'a din garantiile care aru putea face acesta mesura adeveratu serioasa, si refusulu seu definitivu de a face o ancheta colectiva nu lasa a se intrevedea nici o solutiune a chestiuniloru pendinte si nici unu remediu la abuserile care au provocatu redicarea Candidiiloru, care au agtatu orientulu crestinu si fip-satu solitudinea mariloru puteri europene.

Cu tote staruitorile loru insistari, nici o reforma organica nu a fostu aplicata pana aci dorintiloru celoru-lalte populatiuni crestine ale imperiului otomanu, pentru care spectaculu acestei crancene lupte este o cauza permanente de escitatie.

In aceste conjecturi puterile care au offeritu consiliile loru Portiei au consciinta de a fi indeplinitu ceea ce le dicta sentimentele loru de umanitate si simpatia loru, nu numai pentru interesele generale ale populatiuniloru crestine, dara si pentru viitorulu Turciei chiaru, caci elu este strengu legatu cu fericirea si liniscea poporeloru de sub sceprulu Sultanulu.

Cabinetele au tema ca prelungirea acelu conflictu sangerosu si resistentia obstinata a Portiei la amicalele indeanari sa nu imprascie la aceste populatiuni in momentul in care ele se aflu mai multu lipite, sperantia unei adeverate imbunatatiri a sortei loru, precipitandu astfelu in orientu crisa pre care aru vrea sa o evitiede.

Cabinetele credu ca au sleitu silintiele conciliatiunii si consiliile prevederei.

De atunci fara a renuntia la misiunea generosa pre care consciinta le o impune, nu le mai remane decatu a degagia raspunderea loru lasandu pre Porta consecutiiloru possibile ale acteloru sele.

In calea ce a alesu si in care persevera, Gvernulu otomanu nu putea neaperatu, compla pre unu ajutoriu materialu din partea puteriloru crestine.

Deca cabinetele dupa ce au cercatu indesiertu a o lumina, credu de a loru datoria de ai declara ca de aci inainte aru reclama in desiertu sprigulu loru moralu in mijloculu greutatiloru ce a preparatu Turciei putin'a sea diferentia pentru consiliile loru. („Terra“)

Consecutiile acestei lectiuni s'aru para a se incepe in Montenegro si mane poimane cine scri unde. Eata ce se telegrafeza din Vien'a, 19 Decembre: — Diariulu „Wanderer“ anuncia ca doi tramisi muntenegrini au sositu la Constantinopole spre a cere cessiunea porturiloru Antivari seu Spiza, amenintandu ca le voru cuceri la casu de refusu. Ei dicu ca Serbi'a s'a ingagiatu a veni in ajutoriulu Montenegrulu.

Despre Itali'a reproducemu urmatoarele de pesie:

Florentia 20 Dec. In Camera Ratazzi urmandu discursulu seu dice ca aru fi trebuitu sa marga asup'a Romei indata dupa otarirea consiliulu de ministrii, spre a ajonge mai inainte de interventieuna straina, in ori-ce casu cestiunea s'aru fi inaintatu pre calea deslegarei atunci. Trupele erau forte de ajunsu, pentru ca atunci nu se putea vedea interventieuna franceza. Chiaru in casulu nenorocitu alu unui conflictu cu trupele franceze, puterile amice s'aru fi intrepusu cu grabire pentru a opri versarea de sange. Insa pare cu neputintia ca Franci'a, cu tota aliantia sea cu santulu Scaunu putea sa faca resbelu Italiei, pentru a ajuta unu guvern u inimicu alu civilizatiunii, care adapostesce pre cei cari conspira contre dinastiei italiene, si e in lupta cu tote institutiunile liberali.

D. Ratazzi nu recomanda alte sacrificie si concessiuni pentru grabnic'a plecare a trupelor franceze cari voru fi silitu sa plece impinse de vointia nationala si de interesele loru. Ratazzi respinge conferintia avendu nisce base imposibili.

Florentia, 20 Decembre. — „Gazeta Itali-ei“ anuncia ca ministeriulu de resbelu chiama supu drapelu prim'a categoria a clasei 1846. Deputatii continua desbaterile asup'a Romei. Menabrea dice ca nu renuntia la Rom'a, dara vrea se realizeza program'a prin mijloce morali, fara violentia, si cere

condamnarea seu aprobarea puru si simplu a politicele sele. . . Ratazzi se mira ca min steriulu francesu cuteza se considere plebiscitele ca o pedepsa divisa. Conventieuna este actulu impusu de celu mai tare celu mai slabu, cu tote acestea ea a fostu respectata, insa a fostu cu neputintia Statulu de a impedece trecerea voluntariloru. Austri'a chiaru n'a reusitu a opri trecerea Tessinulu in 1859 de cãtra voluntari.

Parisu, 17 Decembre, — „Patria“ dice ca guvernulu francesu a primitu depesi dela Menabrea prin cari cere explicatiuni asup'a declaratiiloru lui Rouher.

Diet'a Ungariei.

In siedintia din 14 Decembre se continua desbaterea asup'a legei pentru detoria statulu.

Dupa ce vorbesce Olgay a i pentru propunerea lui Tisza ia cuventulu

De ak, care in cuventare de o ora a aratu necesitatea de a se primi proiectulu de lege. Dupa lege se pote face obiectiunea ca Ungari'a nu trebuie sa primisca sarcini; din punctu de vedere finantialu inca e adeveratu ca aru fi mui bine decã sarcinile s'aru mai pute miciora; data e intrebaria ca ore e si politicu? In cestiunea acesta nu merge dupa simpatia ci dupa interesele materiale. Aceste sunt cimentulu celu mai bunu intre natiuni impretinite. Espune ca si candu au venitu mai Marii dinastiei habsburgice pre tronulu Ungariei au adusu Ungari'a unu sacrificiu adeca dreptulu de alegere. Prin acesta si-a mantuitu Ungari'a integritatea teritoriala. Turci'a nu mai e astadi periculoasa pentru Ungari'a, dara situatiunea Ungariei intre doue puteri mari recere de a ave unu confederatu, unu sotiu, ca sa nu fia calcata de un'a din aceste puteri, seu sa nu fia absorbita, decã se va alipi de un'a din ele. Cu poporele orieneali i e tem'a a se alia pentru integritatea tieiei. Le dorresce poporeloru orientale desvoltare insa prefera legatur'a de pana acum adeca cu Austri'a. Elu nu crede ca va fi cine va in casa carele sa creda ca densulu vrea a frange santiunea pragmatica. Le aduce a ceste inainte pentru ca sa arete bunatatile factice ale Ungariei din acesta lege fundamentala, de unde se deduce ca Ungari'a e obligata la sacrificiu. Afla neoportuna respingerea de a participa la detoria statulu pentru ca decã se aru sterge 3000 de milioane din averea europena, cari e detoria Austriei, atunci s'aru provoca antipathia Europei intregi contra Ungariei si acesta are acum lipsa de simpatia mai multu ca ori si candu.

Santiunea pragmatica de aceea nu a adusu rezultatele sperate pentrucã in tierile ereditarie nu a fostu constitutiune. Monarchii absoluti au folositu impregurarea aceast'a contra Ungariei, contra carei au purtat o lupta secreta. Pentrucã sa nu se vatem egalitatea care e acumu intre partile imperiulu prin introducerea constitutiunismulu si in partile ereditare, trebuie ca si interesele materiale sa se egalizeze de ambe partile. Amintesce ca in 1848 s'a facutu gresiela, la care a fostu si vorbitorulu partasiu, ca nu au vrutu sa participe Ungari'a la datoria statulu din motive de ecuitate. Desfasiura perderea cea mare a Ungariei in urma gresiei acestea. De purtarea detoriei statulu Ungari'a nu scapa nici candu se aru resipi Austria. Puterea aceea carea va sfermapre Austria de siguru nu va fi aplicata a plati ea ins'a si va incarca catu mai multu in spatete Ungariei.

Ungari'a sa se tina de promisiunea dela 1861 si 1867 si sa platesca, pentruca de aici aterna complanarea, carea densulu nu e unu lucru asia indiferent. Complnarea e sementia pentru venitoriu. Elu crede ca poporulu nu i vine bine sa platesca, dara decã trebuie si e de lipsa pentre venitoriu nationalu, atunci densulu nu are ce face cauta sa recomande mijloculu acesta. Dica opiniunea publica ce va dice. In fine afirma ca la multiamitu deslucirile ministriloru si crede ca sum'a corespunde cu suportabilitatea Ungariei.

Paulu Papp e contra proiectulu de lege. Vada y pentru, Bernatu contra, Kurz pentru.

Madarasz din estrema stanga se urca pre tribuna si critica pre barbatii de statu ai Austriei, cari nu au avutu alta de scopu decatu ruinarea Ungariei. Castigurile de astadi ale Ungariei nu suntu alta decatu sacrificarea intereselor celoru mai vitale ale Ungariei si immormentarea au-

tonomie nationale (Haritate). Citeza din „Pesti Napló“ dela 1861, ca redact. Kemény a disu atunci ca Ungari'a nu e datore a plati detoriele a austriace, si reflecteza ca totu acelasi barbatu aru fi disu ca e numai capriciu a unui detoriele statulu cu numele specificu austriace. Oratorulu nu incuviintieza ca prin primirea detorieiloru sa pastreza integritatea Ungariei. Ungari'a in tempulu Mariei Teresiei a facutu „atãta“ incatu a resplatitu atunci Austriei pentru tote binefacerile cate le-a avutu Ungari'a dela acesta. Lui Pulszky i raspunde ca nu diet'a are sa decida, ci delegatiunile asup'a intereselor celoru mai insemnate. Trecendu preste alte multe atinge ca libertatea personala e vatemata si municipalismulu nu mai este. Cãtu pentru armata naturala dice ca e de lipsa, pentru ca dupa cum invetia esperintia promtssioniloru Dominitorulu nu se pote da credementu (Haritate). Se aru invoi si densulu la primirea unei parti din detorii decã s'aru fi controdusu institutiunismulu intregu si aru prinde acesta radacini si dincolo de Lait'a. Dupa o pauza de 10 minute continua a anancia majoritatiei, ca ea nu lucra pentru patria ci pentru Vien'a. Incheia cu cuvintele poetulu Eötvös „Clenodulu celu mai scumpu alu patriei mele e o durere santa“ si durerea acesta o va pastra ca unu talisman (Eljen in estrema stanga).

Col. Tisz'a refrange parerile mai multoru oratori. Apoi dice ca independintia comerciala politica aru redica starea materiala a tieiei, dara tratatulu comercialu si vamalu e o ilustratiune rea la autonomia Ungariei. Antipathiele cãtra Ungari'a nu s'aru sterna prin bancrotu, caci acele suntu dejã; de acum se dice ca Ungari'a contribue prea putinu. Decã cum va amenintia periculu din afara aru fi mai bine ca sa se crutie puterile finantiale ale tieiei. Reductiunea camelatoru nu aru nimicu creditulu, ci l'aru mari.

Mai vorbesce Kerkapoli ca referentu alu comitetulu pentru proiectu. Siedintia se incheia la 4 ore dupa amedi.

In siedintia din 15 Decembre predã Bonis propunerea de conclusu incunostiintata casei inca la desbaterea cutoei, in intielesulu carei'a respinge solidaritatea urmãrilor din impregurarea: ca averi insemnate a le marginei militari se manipuleze de administratiunea din Vien'a deadreptulu. Mai urmeza o interpelutiune si apoi ia cuventulu

Ministru de finantie Lonyai. Apera din mai multe privintie procederea regimulu in cestiunea detoriei statulu. Scopulu si intentiunea regimulu e numai redicarea materiala a tieiei. Dupa ce refrange parerile contrariloru proiectulu dice ca bancrotulu nu e mijloculu celu adeveratu de a scapa tier'a si la mijloculu acesta se va intieade regimulu numai dupa ce voru fi desecate tote celelalte. Recomanda in fine primirea proiectulu. La votarea nominala pentru proiectu suntu 229 voturi, 100 contra, 3 deputati nu au votatu si 60 au fostu absentii. — Mãne desbaterea speciala.

In siedintia din 16 Decembre vine o petitiune din cerculu Siklosulu pentru regularea afaceriloru urbariale, apoi o adresa de multiamite dela coloni'a unguresca din Constantinopole, cãtra cancelariulu imperialu si ministru presiedinte; in fine aduce ministru de finantie o propunere pentru dãrile coartatulu dintãiu pre an. 1868, despre vama pre zacharu si spirituose arse si despre caldãrile cele mici de vinarsu. (urmãza)

Ordinatie

in privintia lucrãriloru pregatitoare, ce suntu necesarie pentru estindererea institutiunei cãrtiloru funduarie si asup'a Transilvaniei.

(Capetu)

§. 11. Pertractãrile comisiunii cu ocaziunea localisãrii suntu publice; prin urmare este iertatu fie-cari interesatu a se infacisia la pertractãri pentru aperearea drepturiloru sele.

Posesorii suntu detori a se infacisia la pertractare seu in persona seu prin reprezentanti legali seu plenipotentiali, in aceea ordine, in care vinu realitãtile la inregistrare.

Reprezentantii in casu de lipsa trebuie sa se legitimeza cu documente autentice. Reprezentantii impoterniciti prin contractu, trebuie se aduca cu sine plenipotintia, ce suna apriatu pentru afacerea com-punerei cãrtiloru funduare; aceste plenipotintie se voru

păstra pentru arhivă langa operatul cărților funduare.

§. 12. In loculu posesorilor minoreni, seu aflători sub curatela din alta cauza, sunt datori a se infăcișă reprezentanții lor legali.

Autoritățile tutorali, și curatelari, precum și tutorii și curatorii, sunt datori sub responsabilitate a îngriji că drepturile pupililor și curândilor să se aducă la valoare cu ocaziunea pertratării lor.

Asemenea e datorința reprezentanții comunali a face atenta comisiunea nu numai la drepturile minorilor și curândilor, ci și la drepturile celorli compoți femeilor și vedivilor după legile țării în privința averii nemiscatore a barbatului și a supraveghii: că să nu se înscrie de proprietari în loculu adevăratului proprietari vre-unu arendatoru, tutoru, curatoru, seu administratoru de bunu, cari au numai spre administratiune vre unu corpu alu cărților funduare.

§. 13. Ne infătișându-se posesorulu, seu reprezentantele seu legale, și neinfătișându-se în loculu lui nici vre unu reprezentante alu seu legitimatului cuvințiosu: comisiunea va denumi unu reprezentante pe speșele și pericolulu posesorulu absente, și va țiené pertratarea cu acel'a.

Antistele comunali e detoriu a fi de facia la atari pertratări și a contrasemnă protocolulu de pertratare.

§. 14. Posesorii și potu legitimă titulu de dreptu și cu documinte. Sunt inșe datori a aduce cu sine și câte o copia curată despre documintele produse, și a o predă comisiunii, carea asemănându-o cu originalulu, și adevărindu-o din oficiu ca „aflata de corectă” o primesce pre sém'a arhivului.

§. 15. Ne legitimându-se titulu de posesiune cu documinte, seu nedându în laistru posesorulu copia documentulu și nepotându-se și altcumu descoperi posesorulu fapticu ar se fie înscrisu ca atare.

§. 16. Relatiunile regulate prin patent'a despre aviticitate, din 29. maiu 1853, și cea urbariala din 21. iunie 1854, sunt eschise dela partratarile de localisare.

Prin urmare, deca cu ocaziunea pertratării s'aru aduce în vorba pretensiuni întemeiate pre patentele amintite, comisiunea nu se pôte lasă în resolvirea acelor'a, ci va constată și luă la protocolu numai posesiunea fapticu.

§. 17. Cându inșe care-va contradicere seu disputa obvenita nu s'ar atinge de relatiunea de dreptu, amintita în paragrafulu premergatoriu, ci s'ar referi la întrebarea curatu de dreptu privatu: că e posesiunea unuia singuru, seu comuna? și pre cale pacinica nu s'ar pôte complană: realitățile se voru înregistra pre numele posesorilor faptici singurali ori composori; totu de odata inșe anotându-se atatu pretensiunea aredicata, catu și pretendentii, cesti'a din urma se voru îndrumă, se si dovedesca drepturile pretinse înainte judecatoriei celu multu pana la decursulu tempului, care va fi detiermunita în edictulu, ce se va emite pentru publicarea protocolorilor cărților funduare.

§. 18. Cându subu cercetarea drepturilor de posesiune ar veni în vorba și vre o petensiune de a asigură partea ereditaria a confratinerilor seu a coereditorilor, satorita în bani, ori zestrea femeii, ori dreptulu vidualu: deca se face invoiala de buna voia între părțile interesate, sum'a datornica se va înscrie pre acelu corpu de cărți funduare, care se-i servesca de sigurantia, pre langa subscrierea părților și a unui membru din reprezentanții comunale.

In casu de cërta inșe, comisiunea nu se pôte lasă în petratate mai departe, ci are se îndrumă pe părțile, ca se și complaneze pretensiunile, seu între olalta pre cale pacinica, seu pre calea legii, și se le însoneze în decursulu terminulu edictulu spre înregistrare intra sarcini.

§. 19. Fiecare protocolulu alu cărților funduare se va adevără și de cătra posesorulu seu reprezentantele lui în scrisu într'acel'a, cându sunt composori, de cătra unulu dintre ei,—cu subscrierea numelui după parcel'a cea de pre urmă a fiecarui corpu de cărți funduare.

Membrii reprezentanții comunali sunt datori a adevără și atari subscrieri de nume în fiecare protocolu cu scrierea numelui lor inasii.

§. 20. Cându e de a esoperă inventariu judecatoriescu, seu conscrierea ori pretuirea judeca-

toriesca a carei-va posesiuni subu decursulu localisării: emisulu judecatoriei e datoriu a procede în contielegere cu comisiunea localizatore. Ier comisiunea e datore a edă protocolulu facutu alu cărților funduare spre întrebuintiare la procederea judecatoriesca, pre langa retransmitere.

In casurile acele, cându pentru transpunerea proprietății carei-va realități e necesariu ori îndatinatu unu actu judecatoriescu: judecatoriele voru procede chiar la efectuarea acelu'a după pras'a legale custatoria, sunt inșe detore a îngriji ca transpunerea posesiunii, daca și încatu s'aru referi la o realitate deja înregistrata în cartea funduara să se inșeme și în protocolule cărților funduare.

§. 21. In comunele acele, în cari comasarea ori segregatiunea e în decurgere, mai alesu inșe, unde s'a severșitu demesurarea pregalitoria, s'a efectuita invoirea urbariala, ori s'a adusu sentintia din partea tribunalulu cu putere de lege, și în urm'a acestor'a executiunea fapticu se pôte speră în curendu: are să se amâne localisarea; executarea comasării seu segregatiunii inșe trebuie să se urgezze la autoritățile competinți.

Deca lipsescu condițiunile aceste, localisarea se pôte executa fara nici o suspendere.

§. 22. Cându din contra într'o comuna, seu mai multe regularea legale a posesiunilor s'ar înființată după ce s'a întemplat localisarea, judecatori'a carea o va executa, e obligata a transmite indata directiunii cărților funduare operatele geometrice împreuna cu chart'a, în forma autentica: era directiunea e datoria a face dispozițiune în contielegere cu oficiulu catastralu: ca protocolule funduare atatu în privința creditulu, catu și a dărei, să se aduca în consunantia cu starea cea noua a posesiunilor.

§. 23. În privința deșgerii terminulu edictulu cum și preste totu în privința estinderii regulamentulu de procedura în ducerea cărților funduare ce sustă în Ungari'a, și asupra Transilvaniei, se va emite la tempulu seu o ordinațiune deosebita.

§. 24. Cărțile publice de posesiune din pamentulu regescu, înființatu pre temelulu decretulu de curte din 25. augustu 1836 Nrulu 3043. în catu nu corespundu determinatiunilor codicelui civilu comunu austriacu, sunt de strafornatu după regulile ordinațiunii de facta.

§. 25. Cheltuelile banali împreunate cu înființarea cărților funduare le suportă statulu.

In ordinațiune speciale se va detiermuri: cari sunt prestatiunile acele în natura, ce sunt de implinitu cu ocaziunea localisării, de cătra toti posesorilor de pamentu din comuna din preuna, și asupra cărora împartire proportionale, deca nu s'ar pôte întielege între sine, va decide autoritatea politica respectiva, luandu în consideratiune dreptla împregiurările obvenitore.

§. 26. Acturile oficiose, ce se receru la constituirea cărților funduare, sunt liebere de timbru și tasse.

Eliberarea acelu'a se estinde preste tote protocolule, esibitele, actulele și espeditiunile, în catu acele servescu numai spre executarea afacerilor privitore la constituirea cărților funduare.

§. 27. Totu de o data cu ordinațiunea acelu'a se emite pentru organele de localisare și o instructiune, carea normeză întreprinderea lucrărilor pregalitorie

Pest'a în 8. novembre 1867.

Baltasaru Horvát m. p.

„Conc.” ministru r. u. de justitia.

Sabiu 15 Decembre. În numerulu trecutulu amu avutu ocaziune a vedé ca universitatea nationala a votatu tramitarea unei adrese de loialitate ministeriului reg. ungurescu. Acum reproducemu actulu insusi carele suna:

Inaltu Ministeriu r. ungurescu!

Natiunea sasésca din Transilvania a aflatu din seculu de unulu din cele mai frumoșe drepturi ale ei, împregiurarea, ca ei i este concesu, nu numai că părți singuratice, precum sunt scaunele și districtele, ci intrunita în unu întregu, a-si descoperi convingerile, speranțele și dorințele ei atatu înainte organelor inalte și celor mai inalte ale regimulu catu și înainte prea inaltulu tronulu alu Regentulu. În dreptulu acelu'a o au scutitu legile țării și pre inaltele ordinațiuni pana în diu'a de astadi.

Unu simțiu de adença intristare s'a răspindit în tote cercurile credincioșe constitutiunii, cându la începutulu acestui anu s'au opus pedeci conflusului acestei universități; dara a resonatu o strigare de bucuria cea mai mare cându emisulu inaltulu ministeriu de interne dela 1 Septembrie a. c. a dechiaratu ca aceste pedeci nu mai exista.

Inaltu ministeriu regescu! Natiunea sasésca nu e dedata a denegă increderea în dorința și voința Domnitorului ei dinasticu și legitimu, care incredere singura pune în staturile constitutionale legatura între Principe și popore spre o nisuntia fecunda. În sirulu celu lungu de seculi, în care s'a aflatu sub scutul coronei unguresci, natiunea sasésca a avutu ocaziune de multe ori a dovedi prin fapta, ca alipirea ei cătra dreptulu propriu nu a vatematu omagiulu ce se cuvine Principelui și legii statulu după Ddiu și dreptu.

Asia a primitu natiunea acelu'a în simțiuulu celei mai adenci veneratiuni și cuvintele, cari Majestatea Sea prea gratosulu nostru Imperatu și Rege s'a înduratu a le îndreptă cătra dens'a prin hărthia Sea din 19 Aprile 1866, în carea se esprima acceptarea, ca „loialitatea cea probata și recunoscuta a natiunii sasesci din tempurile cele mai vechi va spriginu cu incredere intentiunile parientesci ale Majest. Sele, cari au de scopu regularea refectiunilor de statulu ale Transilvaniei.

Si simțiuulu acelu'a de pietate a fostu ans'a încrederei celei predatatorie, de ore-ce Pré inaltu Majestatea Sea în aceeași hărthia s'a înduratu de nou prea gratosu a asigură pre natiunea sasésca „de sustinerea institutiunilor ei legale și pusetiunii sele după dreptu.”

Inaltulu ministeriu reg. ungurescu responsabilu — chiamatu de increderea Pré inaltu Majestății Sele și purtatu de increderea natiunii avendu-si radacina în principiulu celu pururea adevăratu, ca spre întemeierea de stări durabile, în vietia staturilor și poporeloru nu e de ajunsu de a crea fapte implinite, ci ca numai egala credința cătra lege, a celor mai inalti și a celor mai de josu, da cimentulu celu mai tare — a sciutu întări increderea și în natiunea sasésca, ca amesuratu cuventulu mangăitoriu alu monarcului, acele institutiuni și acea stare de dreptu a acestei natiuni, în a cărei base e dedata acelu'a a află garantia cea mai sigura a esistintei sele, fara că prin acelu'a să se vatemă ore-cându legala desvoltare a statulu, natiunea sasésca se bucura și de scutul organelor inalte a regimulu de fatia.

Nu se pôte altmintrea decât ca observatiunea acelu'a și întărirea acelei increderi rezultate din observatiune a silitu și pre universitatea natiunii sasesci, indata ce a ajunsu la cunoșcintia respectivelor fapte și la cea dintăiu adunare a sea după a serbătoresca inaugurare a vietiei celei noue constitutionale în tierile coronei unguresci prin instituirea ministeriului responsabilu și încoronarea regelui, — a esprima, ca ea (natiunea sasésca) și ține de detoria nu numai a urmă ascultându cu pietate de vocea monarcului, ci, — deja impluta de simțiuulu demultamita cătra insii consiliarii coronei, — ca ea, în lăuntrulu cerculu ei de activitate, conlucra plina de sperantia și de incredere, în strinsa alpire cătra sapientia (intiepleciunea) și dreptatea inaltulu ministeriu reg. — la acelu edificiu, carele sa unesca tote poporele patriei noastre celei dela Ddiu în mesura mare cu atâtea feluri de daruri binecuvantata, în lupt'a cea pacinica pentru libertate, cultura și buna stare, la unu scopu carele sa impace pre toti.

Asia sa dea Ddiu! și spre efectuiriia acesteia sa binecuvinte Ddiu pre inaltulu ministeriu cu darulu seu celu mai bogatu.

În tota supunerea subscriș'a universitate a natiunii sasesci are să mai adauge langa acelu'a dorința numai înca rugarea, că inaltulu ministeriu regescu să bine voiesca a primi espressionea acelu'a de supunere și incredere, pre care si-a permis a o substerne Inaltu acelu'a că reprezentanții legali a natiunii și a face că natiunea ins'a-si și institutiunile ei probate și de aci încolo să fia recomandate inaltulu scutu alu regimulu.

Brasiovu 4/16 Dec. 1867. (Intărdiatu)

Domnule Redactoru! CREDU ca din multe părți primiti corespundintie despre festivitaea dilei de 30 Novembre a. c., ve rogu concedeti locu și acestorui sîre în prețiuul'a d-vostrea fôia.

Ve comunicu festivitaea ce s'a întemplat în

acea di si aici, i-mi permitu in sa a ve descrie mai intaiu indemnulu ce a stapanitu pre crestinii nostri pentru acea festiuitate. —

Ómenii nostri de pre aici au crescutu cu nobilulu simtiementu a iubi si a pretiui pre parintii lor si pre cei ce se jertfescu pentru ei, asiá ei nu lasa a trece ocaziunea de a nu manifestá aceste semne. Afara de acést'a dintaiu tinu bine aminte iavetiaturile intiepleului Sirach dela Cap. 44 unde trage atentiunea, asupr'a capeteniilor celor nemuritori ai Israeltenilor si intre alte invetiá acestea: „Sa laudámu pre barbatii cei mariti si pre parintii nostri, toti acesti'a s'au maritu intre nemurirele sele si in dílele lor lauda. Suntu dintre ei cari au lasatu nume, cá sa vestésca laudele lor, si suntu de cari nu e pomenire, au peritu cá cum n'aru fi fostu. Intiepleciunea acelor'a o povestescu popórele si laudele lor le vestesce adunarea.“ Astfelu crestinii nostri de pre aici cu doru acceptara diu'a de 30 Novembre a S. Andreiu, fiendu ca era si onomastic'a Archipastoriului lor si fiendu ca tinu multu la acea morala, ca e cuvintia a areta laude si semne pentru ostenelele celor ce se jertfescu. Acesti crestini tinu multu de acea detorintia, ca fii demni suntu numai acei'a, cari cinstescu si pretiuescu pre parintele lor. Atari fii pretiuescu pre parinte nu numai din detorintia ci din aceea, ca pricepu folosulu ce-lu au dela densulu, cá si dela sóre, care prin stralucirea radielor lui incaldiesce si nutresce inimele lor.

Cunóscemu toti, cáti suntu de putini acei'a si mai alesu intre noi — cari intrecu datoriele lor. Atari barbati suntu rari, fiendu ca suntu tramisi a nume dela Dumnedieu. Cunoscendu acést'a si ortodocsii de pre aici, cunoscúra si aceea ca, suntu chiamati a binecuvéntá viétia si ostenelele Archipastoriului lor, pentru fericirea lor propria. —

Suntu laudati parintii, cei ce potu ingriji bine de cei trei patru fii ai lor, dara acelu parinte care ingrijesce cu priveghiere si cu sudóre a se adaposti, a se hráni spiritualmente, a se umbrí de drepturi a se mangaiá si a se mantui aprópe la 700 de mii de suflete si inca odata pre atáti, din Ungari'a póte a se tacea lauda a nu-i manifestá binecuvéntarea? Nu! Cele 10 mii de suflete fii ortodocsi din acestu locu, nu se putura retínea dela acést'a manifestare. Ocaziunea serbárei de 30 Novembre diu'a S. Andreiu abiá o acceptara cá sa arete semnu de multiamita Archipastoriului lor Andreiu, parintelui lor sufletescu, care a obositu la redicarea unui isvoru de viétia in mijloculu lor, care a staruitu cu influentia si spriginire materiala si morala spre a se infintá Gimnasiulu ce redica numele lor, care si astadi numai cu adapostirea, spriginulu si inspectiunea sea, face de infloresce. Acestu parinte, care a redicatu vadi'a bisericeii, vadi'a natiunei; acést'a despre care in a. 1865 in Senatulul Romaniei intre alte merite ce s'au numeratu de esemplu, resuná si aceste cuvinte: „Acelu Siagun'a acelu Episcopu astadi Metropolitanu, stralucesce, cá unu luceferu alu ortodocsiei, care a castigatu natiunei sele de preste Carpati drepturi, dupa care a versatu lacrimi seculi intregi, si care in fine a castigatu pre celu mai mare de tóte, autonomi'a Ecclesiei romane de acolo. Tóte acestea prin activitatea sea prin pietatea si invetiatur'a clerului si a poporului pre care-lu pastoresce cu cuventulu intiepleciunei.“

Atari adevéuri si multu mai numeróse decátu acestea; atari simtiemente de stima nu putea a nu le areta la fii ce i s'au desvoltatu prin ostenelele Archiepiscopului lor. Ele nu puteau remané nedusite nici asta data, de-si au resunatu totudéun'a de dóue-dieci de ani incóce mai alesu la onomastic'a lui, la serbarea sántului Andreiu.

Ómenii nostri inaintara serbarea acést'a intru serbare regulata fiendu ca e pentru ei o indoita, e si diu'a celui ce vietuesce, se trudesce, se lupta numai pentru noi adeca pentru toti fratii nostri románi din Austri'a.

Eata indemnulu ce a impinsu pre acesti fii sa faca festiuitatea urmatóre.

Tóte clopotele in preséra sunara diminétia urmatóre asemenea, tóte bisericele cu polecandrele aprinse, in tóte acestea se tinura slujbele ddiiesci si rugaciuni din genunchi pentru indelung'a viétia si sanatate a Archipastoriului nostru. In biserice'a St. Nicolae s'au slujitu sobornicesce de cátra trei preoti. Sutele de tineri, cari se adapá cu cultura din Gimnasiulu si norm'a de aici mersera in rendulu celu

mai cuvinciosu si inaltara prin vocile lor rugaciuni tatalui cerescu pentru Inaltulu lor Parinte.

Poporulu de ambe clase, negutiatorii si din celu mai de josu implura biserice'a. Chorulu tinerimei gimnasiale prin tonurile lui melodióse, areta ca acést'a di este o festiuitate. Dupa doxologia cátra finitulu servitiului ddiiescu preotii inaltara rugaciuni din genunchi pentru viétia indelungata si multiamirea Archipastoriului nostru.

Dupa esire, corpulu preotiescu, profesoralu si negutiatorescu, acést'a condusu de D. Presedinte alu Gremiului Ioann G. Ioann felicitare inaintea dlui Protopopu Iosifu Baracu pre pre scumpulu nostru Metropolitu. Mai tárdtu dóue depesie din partea corporiloru felicitara chiaru si pre prea scump'a persóna. —

Esc. Sea D. Archiepiscopu si Metropolitu fiendu desu pre la Brasiovu e prea cunoscutu din invetiaturile sele tuturor filor de aici. Si astfelu s'a intiparitu stim'a lui in inim'a lor.

Cu aceste dandu publcului cetitoriu a avea intru sciintia semnele de stima si iubirea fiasca ce s'a manifestatu si pre la noi, credemu ca i-amu datu si argumentele cari ne indemnara la acést'a. A implini ce dice Sirach laudandu si pretiundu pre barbatii cei meritati, ne pretiumu pre noi insine facendu rugaciuni tatalui cerescu cá sa-lu sustina la multi fericiti ani ne sustine chiaru pre noi cu spriginire vadia si in mangaiere.

Principatele române unite.

Iasi, 2 Decembre 1867.

Alalta-eri s'a terminatu alegerile delegatiloru colegiului alu 4-lea in cele cincii despártiri ale Iasiului; si, cu tóte silintiele ce si-a pusu parti ulu reactionariu, bunulu simtiu alu alegatoriloru a nimicitu incercárele reu voitoriloru natiunei si legitimelor sele interese.

Victori'a este insemnata, cáci ea dovedesce intr'unu modu otaritoriu, ca chiaru in multimea aceea care din nenorocire, in mare parte, nu este inca deprinsa cu luptele politice — chiaru acolo unde ademenirile, coruptiunea, intimidárele aru putea sa aiba mai multa inriurire, chiaru in acele mase, a petrunsu lumin'a natiunei, poporulu nostru in fiace di se descépta mai multu et intielege, scie sa deosebésca intre adevéru si minciuna; si se apretiuésca la just'a loru valóre pre acei'a, cari pâna eri i-lu calcau cu dispretiu in picioare si cari astadi ii cersitorescu cu umilintia — prin unghiurile intunecóse — votarile sele. Poporulu iau judecatu, si verdictulu seu a esitu din urn'a electorala a delegatiloru colegiului alu 4-lea ai urbei Iasii.

Colegiulu alu 4-lea din Iasi trebuie sa dea 29 delegati, rezultatulu a fostu precum urmédia: 27 delegati democrati, si 2 delegati boeresci.

Intielege-va óre reactiunea tóta semnificarea acestui insemnatoriu verdictu? — Intielege-voru óre acei cari dela caderea domniiloru fanariote, au avutu in deplin'a lor discretiune destinele acestui poporu, pre care l'au despretiuitu, l'au umilitu, l'au seracitu, l'au datu in jafulu tuturoru streiniloru, ce l'au robitu, in urma, si la marsiavulu nému jidovescu.

Momentele aceste suntu solemne; lupt'a este incinsa, in tóta tíer'a, intre partisanii desperati ai sistemului despoticu, oligarhicu, si intre adeptii democratice române. O frumósa lupta — ai cári'a resultatu ultimu nu póte fi indoiosu — unde ómenii devotati binelui publicu si intereselor poporului románu, incredietori in dreptatea causei lor, stau la lumin'a sórelui, si cauta prin sinceritate, prin ratiune si inteligentia se invinga, si unde reactiunea — boierii si ciocoi lor — stau topiti in umbra intindiendu in táceru intunereculu mrejele perfidiei; stau pandindu la politica — cá banditulu din codru — cu totu arsenalulu despotismului, puterea francmasonica, puterea calomniei si a defaimárei, puterea coruptiunei si a minciunei!

Lupt'a este frumósa, pentru ca e lupta intre fii luminei si fii intunerecului; pentru ca e lupta intre trecutulu celu amar si viitorulu care ne zimbescu, si care ne descépta cele mai imbucuratóre sperantie.

Curagiu nobili luptatori! — curagiu voi cari credeti in dreptatea poporului; voi cari aspirati la marirea némului romanescu, voi cari ve luptati pentru caus'a celor multi si impilat, in contr'a celor putini si impilatori. — Curagiu, inca odata,

cáci caus'a cea justa nu póte peri; ideile cele nobili trebuie sa invinga.

Lumin'a a inceputu a luci; dreptatea se va face. (Dreptatea).

Dámu locu unui passagin dintr'o corespundintia ce ni s'a adresatu din Constantinopole, relativa la starea de umilintia din afara in care ne-a pusu guvernulu acést'a ce se chiama: dela 11 Februaru. Terminii suntu prea clari cá sa mai aiba nevoia de ori-ce comentariu si anim'a ni se sfasie a mai adauge si noi ce-va in acést'a privintia.

Constantinopole 3 Novembre 1867.

„Positiunea agentiei nóstre devine din di in di mai critica. Sciti ca mai de une-dile Pórt'a a comunicatu oficiale ca de acum inainte nu va recunósce jurisdicitiunea romána; fiindu considerati románi cá raiale, suntu justitiabili de tribunalele turcesci; acést'a s'a publicatu si prin Levand-Herald. La omorulu ce s'a intemplat in vér'a trecuta la Conscundjuk in persón'a unui negutiatoriu supusu románu, cancelari'a romána, dupa lege, a sigilatu magasi'a si averea lui, dara autoritatea otomana indata a venitu si rumpendu sigiliiele nóstre a aplicatu pre ale sele si Pórt'a a respunsu cá nu recunósce asf'liu de dreptu agentiei románe. Asemenea si la falimentulu lui Freidman, supusu románu, dupa ce cancelari'a romána dupa regula, cum s'a urmatu pana acum, a sigilatu magasinulu falitului, tidjaretulu a tramisu indata de au dessigilatu si a pusu sigilulu seu.“

Eata positiunea ce au creatu tieru salvatorii astadi la putere, si títurile cu cari se presentá la alegatori spre a lere voturi! „Tr. Carp.“

Varietáti.

* * * Multiamita publica. Un'a suta si cincii dieci si cincii familii din Bodu, nenorocite prin furiosulu focu din 27/15 Augustu a. c. si a nume: 128 románi, si 27 sasi, primindu in presentia subscriului dela Domnulu Teohari Sotiru Manciu 131 fl. v. a., ii aducu domniei sele prin mine cordial'a lor multiamita, precum si celor-lalti generosi domni bine facatori din Brasiovu, cari au contribuitu la acestu ajutoriu. Ddiieu atotu putintele sa-i apere de tóte relele, si sa le resplátesca cu bogate daruri. Intre nenorocitiu de susu se numera si choristii bisericesci, a cároru fundu séu lada cu bani, devenindu prada flacarei, si densii se impartasira din mil'a aretata. Chorulu acést'a este compusu din tinerimea scolaru, si catehrmeni, cari producendu-se la hramulu S. Nicolae, sub conducerea on. parinte N. Popoviciu, cu cántárele de subs. Liturgia, si cu imnulu Esc. Sele prea bunului Archiepiscopu si Metropolitu Andreiu „Eata diu'a cea dorita“ a seceratu laud'a numerosiloru ascultatori din Brasiovu, pre care-i invitase titorulu bisericeii D. N. Gaitenariu la acést'a solemnitate anualá. Brasiovu in 14 Decembre 1867.

Interpretele nenorocitoru locului Ioann Petricu Protopopu.

* * * Dupa o pausa de mai multe díle incepe a sosi cáte o diligentia postala. Comunicatiunea e in sa acum grea, diu cause umetilorn celor mari.

* * * Tergulu de tíera din Apoldulu-mare se stramuta cu invoierea Guvernului de pre 21 Novembre c. n. pre 11 Decembre c. n.

* * * Pre drumulu intre Aaradu si Sabii s'a aflatu cá lipsesce la sosire in Sabii unu pachetu de 50,000 fl. v. a. Mai tárdtu se vediu greslé'a ca acei bani se espedara la Temisiór'a. Asiá dara banii nu suntu perduti.

* * * Guvernulu imperiului Rusieloru a insarcinatu pre d. Aginte si consulu generalu alu Rusiei, acreditatu pre langa curtea A. Sale Carolu I spre a incheiá cu guvernulu nostru o conventiune postale. Constatámu cu cea mai depina bucuria acestu prin care guvernulu imperatului Rusieloru arata si buna-vointia pentru Romani'a si intielegere politica. Cu acést'a ocaziune presintámu omagiele nóstre d-lui aginte si consule generale alu Austriei. (Romanulu de la 26 nov. v.)

Burs'a de Vienn'a.

Din 16/28 Decembre 1867.

Metalicele 5%	54 60	Act. de creditu	181 40
Imprumut. nat. 5%	64 10	Argintulu	119 50
Actiile de banca	669	Galbinulu	5 78 1/2